

РЕШЕНИЕ

№ 27995

гр. София, 11.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 16.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3417** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 129, ал. 7, вр. чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Административен съд София-град (АССГ) е сезиран с жалба от „Квант Инженеринг“ ООД, адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. 8, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Й. Н. Д. – управител, чрез адв. Е. И. О. от САК, срещу Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221525180565 – 004 – 001 / 16.10.2025 г., издаден от Т. Д. Ц. на длъжност Главен инспектор по приходите, потвърден с Решение № 1568 / 11.12.2025 г. на Директора на Дирекция ОДОП. Моли АПВ да бъде отменен.

В жалбата до АССГ е посочено, че се обжалва Акт за прихващане или възстановяване (АПВ). Актът е незаконосъобразен, неправилен, необоснован и немотивиран. Ревизиращият орган правилно е установил, че на 25.07.2024 г. „Квант Инженеринг“ ООД е внесло по сметка на НАП сумата от 71 320. 83 лева, а на дата 21.08.2024 г. „Квант Инженеринг“ ООД е внесло по сметка на НАП сумата от 12 592. 92 лева.

Органът по приходите не е извършил правилна преценка, че двете суми са внесени на основание обезпечение за спиране на принудително изпълнение на Ревизионен акт № Р – 22222523006461 – 091 – 001 / 09.07.2024 г., издаден срещу „Квант Инженеринг“ ООД. Това принудително изпълнение е било спряно с Решение № 1132 / 16.08.2024 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ – С..

Самият РА № Р – 22222523006461 – 091 – 001 / 09.07.2024 г. е бил отменен изцяло като неправилен и незаконосъобразен в срока по чл. 156, ал. 6 от ДОПК от директора на Дирекция „ОДОП“ – С. с влязло в сила Решение № 1374 / 10.10.2024 г.

С отмяната на ревизионния акт е отпаднала законовата необходимост от обезпечение на спирането на принудителното изпълнение на същия, с оглед на което сумите, които са посочени по-горе се явяват недължимо внесени и подлежат на възстановяване на дружеството.

В открито съдебно заседание жалбоподателят „Квант Инженеринг“ ООД, представлява се от адвокат Е. О.. Иска от съда да отмени оспорения АПВ. Претендира направените по делото разноси, съобразно представен списък и доказателства за плащане, депозирани в предходното съдебно заседание.

Ответникът - директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция за приходите (ДОДОП С. при ЦУ на НАП), представлява се от юрисконсулт Л. И.. Иска от съда да отхвърли жалбата. Претенцията на жалбоподателя за възстановяване на лихва в посочения размер е неоснователна. В случая се касае не само и единствено за възстановяване на лихва по отменен ревизионен акт. От съществено значение е приложението на чл. 169, ал. 5 от ДОПК, където е посочено, че при постъпване на суми независимо от това какво е посочено в платежното нареждане като основание за плащане, всички преводи се насочват автоматично към задълженията, които фигурират в данъчно-осигурителната сметка на лицето. В хода на производството е извършен подробен анализ на всички задължения на лицето и на реда на тяхното погасяване, като изрично е установено, че жалбоподателят не е изпълнил задължението по чл. 169, ал. 7 от ДОПК и съответно не е подал заявление за погасяване на данъчните задължения по отменения ревизионен акт за които претендира възстановяване на лихва, поради което тази сума, която той е внесъл на 25.07.2024 година е отишла за погасяване на други задължения, които са били налични в данъчно осигурителната му сметка. Всички тези операции са описани детайлно както в констатациите на оспорения акт, така и в мотивите на решението на директора. В заключение смята, че лихвата не се дължи, тъй като сумите, които се претендират не са събрани въз основа на акт на органите по приходите и в случая трябва да бъде приложена разпоредбата на чл. 129, ал. 6 от ДОПК, която правилно е приложена и сумата е възстановена в 30 - дневния срок, след подаването на искането от 31.03.2025 година. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Дружеството „Квант Инженеринг“ ООД, е с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк],[улица], ет. 8, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Й. Н. Д. – управител. Дружеството е регистрирано по фирмено дело № 3154 / 2003 и е пререгистрирано в Търговския регистър, воден от Агенцията по вписванията на дата 12.06.2008 г. Дружеството е с предмет на дейност: Строителство на жилищни и нежилищни сгради с код по НКИД 4120.

На дружеството е извършена проверка по прихващане или възстановяване, възложена по повод подадено искане за прихващане или възстановяване, възложена по повод подадено искане за прихващане или възстановяване по реда на чл. 129 от ДОПК (И.) с вх. № 55 – 2215574 / 31.03.2025 г. относно прихващане или възстановяване на надвнесени сум в размер на 68 114. 49 лева с посочен вид „Банка данъци“ и 4947. 26 лева с посочен вид „Принудително събиране на публични задължения“. Проверката е приключила с АПВ № П – 22221525063937 – 004 – 001 / 30.04.2025 г., с който на основание чл. 129, ал. 3 и ал. 4 от ДОПК са възстановени следните суми по видове задължения:

Сметка за принудително изпълнение от 01.08.2024 г. до 31.08.2024 г. в размер на 4947. 26 лева.

Банка данъци от 01.10.2024 г. до 31.12.2024 г. в размер на 68 114. 49 лева.

Актът за прихващане или възстановяване № П – 22221525063937 – 004 – 001 / 30.04.2025 г. е бил обжалван пред директора на Дирекция „ОДОП“ С., на основание чл. 155, ал. 1, във вр. с чл. 155,

ал. 2 от ДОПК. АПВ е отменен в оспорената част на невъзстановени лихви за забава.

След отмяната с Резолюция за извършване на проверка № П – 22221525180565 – ОРП – 001 / 24.09.2025 г. е определено да се извърши проверка по прихващане или възстановяване на „Квант Инженеринг“ ООД. Дадени са указания да се извърши проверка по прихващане или възстановяване, възложена по повод подадено искане за прихващане или възстановяване, на надвнесени суми в размер на 68 114. 49 лева, с посочен вид: Банка данъци и 4947. 26 лева с посочен вид: Принудително събиране на публични задължения.

Издадена е промяна на резолюция за извършване на проверка № П – 22221525180565 – ОРП – 002 / 14.10.2025 г., с която е определено проверката да завърши в срок до 17.10.2025 г.

Издаден е оспореният в настоящото производство Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221525180565 – 004 – 001 / 16.10.2025 г. В този акт е посочено, че внесената сума в размер на 71 320. 83 лева не представлява недължимо внесена или събрана сума и за същата не се дължи лихва по реда на чл. 129, ал. 6 от ДОПК.

Посочено е още, че внесената сума в размер на 12 592. 92 лева не представлява недължимо внесена или събрана сума и за същата не се дължи лихва по реда на чл. 129, ал. 6 от ДОПК.

С отменения в оспорената част на невъзстановени лихви за забава АПВ № П – 22221525063937 – 004 – 001 / 30.04.2025 г. от сметка „Банка Данъци“ и др. е възстановена сума общо в размер на 68 114. 49 лева.

В хода на проверката е установено, че на 13.02.2025 г. задълженото лице е внесло ефективно по сметка на НАП сума в размер на 39 852. 82 лева. Съгласно приложено банково извлечение, като основание за плащане на сумата е посочено „ДДФЛ м. 01.2025 г.“ Със сумата са погасени задължения, както следва: Задължение в размер на 1591. 50 лева, представляващо данък върху доходите на физически лица по Декларация обр. 6 за периода от 01.03.2025 г. до 31.03.2025 г. Задължение в размер на 479. 36 лева, представляващо ДДС по справка – декларация за периода от 01.03.2025 г. до 31.03.2025 г.

Остатъкът в размер на 37781. 96 лева е възстановен с АПВ № П -22221525063937 – 004 – 001 / 30.04.2025 г.

На 25.02.2025 г. задълженото лице е внесло ефективно по сметка на НАП сума в размер на 1607. 98 лева. Съгласно приложено банково извлечение, като основание за плащане на сумата е посочено „ДДФЛ м. 01.2025 г.“. Със сумата не е извършено погасяване на изискуеми публични задължения и същата е възстановена с АПВ № П -22221525063937 – 004 – 001 / 30.04.2025 г.

На дата 14.03.2025 г. задълженото лице е внесло ефективно по сметка на НАП сума в размер на 18 785. 72 лева Съгласно приложено банково извлечение, като основание за плащане на сумата е посочено „ДДС м. 02.2025 г.“ Със сумата не е извършено погасяване на изискуеми публични задължения и същата е възстановена с АПВ № П -22221525063937 – 004 – 001 / 30.04.2025 г.

На 27.03.2025 г. задълженото лице е внесло ефективно по сметка на НАП сума в размер на 1602. 43 лева. Съгласно приложено банково извлечение, като основание за плащане на сумата е посочено „ДДФЛ“. Със сумата не е извършено погасяване на изискуеми публични задължения и същата е възстановена с АПВ № П -22221525063937 – 004 – 001 / 30.04.2025 г.

На 14.04.2025 г. задълженото лице е внесло ефективно по сметка на НАП сумата в размер на 8336. 40 лева. Съгласно приложеното банково извлечение, като основание за плащане на сумата е посочено „ДДС по СД по ЗДДС“. Със сумата не е извършено погасяване на изискуеми публични задължения и същата е възстановена с АПВ № П -22221525063937 – 004 – 001 / 30.04.2025 г.

Оспореният АПВ е потвърден от директора на дирекция ОДОП с Решение № 1568 от 11.12.2025 г. В решението на по-горестоящия административен орган е посочено, че отношенията между задължените лица и държавата, възникнали по повод недължимо внесени или събрани суми за

публични задължения, са уредени в чл. 128 и следващите от ДОПК. Процедурата по прихващане или възстановяване е уредена в чл. 129 от ДОПК. Съгласно чл. 128, ал. 1 от ДОПК недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите от приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от НАП, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от НАП. Проверката по прихващане или възстановяване има за цел да определи както подлежащото на възстановяване публично вземане, установено по основание и размер, така и подлежащите на внасяне публични задължения.

Според решаващия орган в мотивите на оспорения АПВ се съдържа точна и изчерпателна информация за погасяването на какви по вид и размер публични задължения са ползвани внесените от дружеството на дата 25.07.2024 г. и на 21.08.2024 г. суми, както е изрично посочено в Решение № 1133 / 18.09.2025 г. на директора на дирекция ОДОП С.. В случая с доброволно внесената сума от 71 320. 83 лева са погасени изцяло изискуеми публични вземания. Със сумата в размер на 12 592. 92 лева с основание за извършеното плащане „изп. дело[ЕИК]“ е видно, че съгласно предоставена информация от дирекция „Събиране“, а именно разпореждане за разпределение № С 240022 – 125 – 0279860 от дата 22.08.2024 г., са погасени задължения в размер на 7 645. 26 лева. В това число се включва главница в размер на 7 560. 58 лева и лихва 85. 08 лева. Остатъкът в размер на 4947. 26 лева е възстановен с АПВ № П – 22221525063937 – 004 – 001 / 30.04.2025 г.

Според решаващия орган правилата за дължимостта на лихви при възстановяване на недължимо внесени или събрани суми са установени в чл. 129, ал. 6 от ДОПК, съгласно която, недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. В останалите случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 – 4. Принципно трябва да бъдат разграничени предвидените в нормата две хипотези, с оглед различния начален момент, от който се дължи законна лихва върху недължимо внесени или събрани суми. Разграничителният критерий е според начина им на внасяне или събиране, т. е. въз основа на акт на орган по приходите или на друго основание.

Според решаващия орган, за периода, в който са направени плащанията, е приложима разпоредбата на чл. 169 от ДОПК в редакцията от ДВ, бр. 18 от 2014 г., в сила от 04.03.2014 г., според алинея 3 при наличието на няколко публични вземания, които длъжникът не е в състояние да погаси едновременно до започване на принудителното им събиране, той може да заяви кое от тях погасява пред съответния компетентен орган. При условие че не е заявил това, те се погасяват съразмерно. Според алинея 4 на посочената разпоредба, за публичните задължения, установявани от органите на НАП до започване на принудителното им събиране, длъжникът заявява по ред и начин, определен със заповед на министъра на финансите, като според алинея 4, т. 1 задълженията за данъци и други задължения към централния бюджет са в една група. Същевременно, според чл. 169, ал. 5 от ДОПК, в случаите по алинея 4 с постъпила сума се погасява задължението от съответния вид, срокът за внасянето на което изтича най-рано към датата на плащането, освен ако в закон не е предвидено друго. Ако срокът за внасянето на две или повече публични задължения от един и същ вид изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно.

При това законодателно разрешение трябва да се приеме, че правото на задълженото лице да заяви кой вид публично задължение иска да погаси се свежда до избора му да заяви единствено

вида на конкретното задължение, така както е дефинирано в чл. 169, ал. 4, т. 1 – 4 от ДОПК. По отношение на погасяването на задължения за данъци и други задължения за централния бюджет на задължените лица не е предоставена възможност да изберат вида на данъка или задължението за централния бюджет, които желаят да погасят, а реда за това се определя в алинея 5 на посочената разпоредба.

При действието на чл. 169, ал. 5 от ДОПК в случаите по алинея 4, при постъпване на сума, независимо от посоченото в платежното нареждане основание за плащане, системата насочва преводите автоматично към вписаните в данъчно – осигурителната сметка на лицето задължения хронологично по реда на тяхното възникване и съобразно срока за погасяването им. От разпоредбата на чл. 169, ал. 7 от ДОПК става ясно, че до момента на образуване на изпълнително дело изискуемите задължения по невлязъл в сила ревизионен акт могат да бъдат погасени чрез плащане само при изрично подадено заявление до компетентната териториална дирекция на НАП, в което е обективизирано волеизявление за погасяване на задълженията именно по този акт. В случая, в хода на конкретното производство от отдел „Администриране на плащанията и задълженията“ при ТД на НАП С., е предоставена информация, че от страна на задълженото лице не е подадено заявление по реда на чл. 169 от ДОПК. По тази причина внесените суми са послужили за погасяване на изискуемите публични задължения описани в АПВ. Жалбоподателят не е изпълнил изискването на чл. 169, ал. 7 от ДОПК и не е подал писмено заявление за погасяване на данъчните задължения по отменения РА. По тази причина внесената на дата 25.07.2024 г. сума правилно е послужила за погасяване на други данъчни задължения, възникнали с подадени СД по ЗДДС и декларации Образец 6. В този случай платените 71 320. 83 лева няма да се считат за внесени въз основа на акт на орган по приходите, поради което и не може да се претендира лихва на основание чл. 129, ал. 6, изр. 1 - во от ДОПК. В съответствие с общите разпоредби, третиращи последователността на погасяване на публичните задължения, полученото плащане ще може да бъде автоматично обвързано с други текущи задължения на жалбоподателя, хронологично, по реда на тяхното възникване и съобразно срока за погасяването им в последователността, посочена в чл. 169, ал. 1 от ДОПК.

Относно внесената сума в размер на 12 592. 92 лева с основание „изп. дело“, трябва да се посочи, че съгласно представена информация от дирекция „Събиране“, със сумата са погасени задължения в размер на 7645. 66 лева. Приложено е разпореждане за разпределение с № С 240022 – 125 – 0279860 от дата 22.08.2024 г.

В хода на съдебното производство е била назначена и изготвена съдебно – счетоводна експертиза. Експертизата е изготвена от вещото лице Г. А.. Вещото лице установява, че по подадено искане за прихващане или възстановяване по реда на чл. 129 от ДОПК от „Квант Инженеринг“ ООД за прихващане и / или възстановяване на надвнесени суми в размер на 68 114. 49 лева с посочен вид „Банка данъци“ и 4947. 26 лева с посочен вид „Принудително събиране на публични задължения“, от ТД на НАП е извършена проверка на дружеството по прихващане или възстановяване. С АПВ № П – 22221525063937 – 004 – 001 / 30.04.2025 г. на „Квант Инженеринг“ ООД са възстановени суми по видове задължения: Банка данъци 01.10.2024 г. до 31.12.2024 г. в размер на 68 114. 49 лева и Сметка за принудително събиране от 01.08.2024 г. до 31.08.2024 г. в размер на 4947. 26 лева. С Решение № 1133 / 18.09.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С., АПВ № П – 22221525063937 – 004 – 001 / 30.04.2025 г. е отменен в оспорената част на „невъзстановени лихви за забава“.

Вещото лице е посочило, че „Квант Инженеринг“ ООД е осъществило превод – плащане към бюджета с предназначение по Ревизионен акт № Р – 22222523006461 (на дата 25.07.2024 г.) в размер на сумата от 71320. 83 лева (36465. 63 евро). С тези парични средства са погасени изцяло

изискуеми публични задължения на дружеството, които са отразени на редове от 6 до 32 в Таблица № 1.

В оспорения АПВ е посочено, че сумата от 71320. 83 лева е внесена доброволно. От страна на „Квант Инженеринг“ ООД не е подадено заявление по реда на чл. 169 от ДОПК. По тази причина сумата е послужила за погасяване на публични задължения.

На следващо място, вещото лице е установило, че от страна на „Квант Инженеринг“ ООД е осъществен превод – плащане към бюджета с предназначение по изпълнително дело №[ЕИК] / 2024 г. (на дата 21.08.2024 г.) в размер на 12 592. 92 лева (6438. 63 евро). С част от тези средства до размер на 7645. 66 лева, са погасени изискуеми публични задължения на дружеството, които са отразени на редове 43 до 64 в Таблица № 1. Остатъкът от 4947. 26 лева е възстановен с АПВ.

Вещото лице посочва, че законната лихва е определена с Постановление № 100 от 29.05.2012 г. на Министерския съвет. За задължения в левове – основният лихвен процент на БНБ, в сила от 01 януари, съответно от 01 юли, на текущата година плюс 10 процента (в сила от 01.07.2012 г.) За периоди до 01.07.2012 г. – основният лихвен процент на БНБ за периода плюс 10 пункта (Постановление № 72 от 08.04.1994 г. на МС).

В своето заключение вещото лице А. посочва: законната лихва върху главница в размер на 68 114. 49 лева за период на олихвяване от 25.07.2024 г. до 31.03.2025 г., е в размер на 6331. 43 лева. Равностойността на законната лихва в евро върху същата главница 68 114. 49 лева (34 826. 39 евро) и за същия период на олихвяване, е 3237. 21 евро.

Законната лихва върху главница в размер на 4947. 27 лева за период на олихвяване от 21.08.2024 г. до 31.03.2025 г., е в размер на 409. 29 лева. Равностойността на законната лихва в евро върху същата главница 4947. 27 лева (2529. 50 евро) и за същия период на олихвяване, е 209. 27 евро.

Заклучението на вещото лице е прието в открито съдебно заседание на дата 16.06.2026 г. без възражение от страните.

При така установеното от фактическа страна, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в преклузивния 14 – дневен срок на дата 09.02.2026 г. Решението на Директора на Дирекция „ОДОП“ е връчено на дата 27.01.2026 г. Внесена е дължимата държавна такса.

Разгледана по същество е основателна.

Предметът на спора е концентриран около това, законосъобразно ли с Акт за прихващане или възстановяване № П – 2221525180565 – 004 – 001 / 16.10.2025 г. на жалбоподателя е отказано възстановяване на лихви за забава.

Оспореният акт за прихващане или възстановяване е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма. При извършената служебна проверка съдът не констатира нарушения на административнопроизводствените правила.

Според разпоредбата на чл. 128 от ДОПК, недължимо платени или събрани суми за данъци и задължителни осигурителни вноски се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от НАП. На основание чл. 129, ал. 6 от ДОПК недължимо внесените суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. В останалите случаи те се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 - 4 на чл. 129 ДОПК. В описаната разпоредба са установени две хипотези, с оглед различния момент, от който се дължи законната лихва, в зависимост от основанията за внасяне на сумите, т. е. дали те са събрани въз основа на акт на орган по приходите или не.

По отношение на претендираната от „Квант Инженеринг“ ООД законна лихва в размер на 6331. 17 лева за периода от 25.07.2024 г. до 31.03.2025 г.

Видно от приложеното по делото платежно нареждане от дата 25.07.2024 г. с наредител „Квант Инженеринг“ ООД (л. 40 от делото) в полето „име на получателя“ се съдържа следното изписване: „НАП – данъци“. Посочена е банковата сметка на получателя. В полето: основание за превод е посочено „Ревизионен акт Р – 22222523006461“. От имейл кореспонденция между отдел „Администриране на плащания и задължения“ в дирекция „Обслужване“ и отдел „Проверки“ в дирекция „Контрол“ се установява, че в НАП от „Квант Инженеринг“ ООД не е получавано заявление по чл. 169, ал. 4 от ДОПК. Последната разпоредба предвижда възможност за избор коя група публични задължения да бъдат погасени най-напред.

По делото е приложено Решение № 1132 от 16.08.2024 г. - актът, по силата на който е спряно предварителното изпълнение на оспорения РА. В мотивите му е посочено, че към датата на подаването на искането за спиране на изпълнението е внесена част от главницата. Следователно (според мотивите на с. 1 от това решение) „подлежащото на обезпечаване публично вземане е в размер на 107 865. 23 лева главница и лихви, изчислени към датата на подаване на искането.“ По отношение на тази сума от страна на „Квант Инженеринг“ ООД е предоставено обезпечение, а именно - недвижим имот, представляващ ателие № 4 с идентификатор 68134. 803.1611.2.4. с предназначение на самостоятелен обект – жилище, апартамент със застроена площ от 97. 00 кв. м., разположен на първи жилищен етаж в сграда УПИ II в квартал 24 по плана на [населено място], местност Д. с площ 2567. 00 кв. м. с административен адрес: [населено място], [община], район „И.“,[жк], [улица], собственост на „Квант Инженеринг“ ООД.

Допуснатото по силата на ДОПК предварително изпълнение на РА е било спряно под условие на дата 16.08.2024 г. Спирането на изпълнението е било поставено под условие, че „Квант Инженеринг“ ООД предостави допълнително обезпечение до пълния размер на задължението (главница и лихви) или при заплащане на констатирания недостиг от страна на молителя. В Решението е посочено, че конкретният размер на недостига трябва да бъде уточнен от компетентния за това публичен изпълнител. За целта трябва да бъдат отчетени всички задължения по оспорения РА, чието изпълнение се търси, към датата на депозирането на искането за спиране на изпълнението.

Цялостният анализ на тези доказателства води до извод, че сумата от 71 320. 83 лева е внесена доброволно от данъчно задълженото лице като частично изпълнение на данъчни задължения, установени с Ревизионен акт РА № Р – 22222523006461 – 091 – 001 / 09.07.2024 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 127 от ДОПК (озаглавена „Изпълнение на ревизионния акт“) алинея първа, установеното с ревизионния акт задължение подлежи на доброволно плащане в 14-дневен срок от връчването на акта. По силата на алинея втора на същата разпоредба след изтичането на срока по ал. 1 ревизионният акт подлежи на принудително изпълнение, освен ако изпълнението е спряно по реда на този кодекс. Посоченото означава, че независимо от обжалването на Ревизионния акт задълженията по него стават изискуеми от момента на издаването му. Ако РА бъде отменен обаче вземането по него не подлежи на изпълнение било то доброволно или принудително. Ревизионният акт е едно от изпълнителните основания, въз основа на което може да се предприеме принудително изпълнение. В ДОПК са създадени множество разпоредби, които гарантират и обезпечават държавната принуда по отношение на установените с ревизионния акт данъчни задължения. Обжалването на ревизионния акт по административен или съдебен ред не спира неговото изпълнение. (чл. 153, ал. 1 и чл. 157, ал. 1 ДОПК) В чл. 209, ал. 2, т. 1 ДОПК е установено правилото, че принудителното изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван. Всички тези разпоредби са израз на валидния в данъчното

право принцип: плати и обжалвай (*solve et repete*).

В конкретния случай РА № Р – 2222523006461 – 091 – 001 от дата 09.07.2024 г. е връчен на „Квант Инженеринг“ ООД по електронен път на дата 10.07.2024 г. Това е видно от посоченото в Решение № 1374 от 10.10.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“. Следователно 14 – дневният срок за доброволно плащане на установените задължения е изтекъл на 25.07.2024 г.

От този момент РА подлежи на принудително изпълнение, в онази част, която е останала непогасена (неплатена), т. е. за сумата над 71 320. 83 лева (внесени с платежно нареждане от дата 25.07.2024 г. в последния ден от срока за доброволно плащане на РА) до пълния размер установен с РА, а именно – 184 667. 50 лева. Във връзка с това обстоятелство срещу „Квант Инженеринг“ ООД е образувано изпълнително дело №[ЕИК] / 2024 г. по описа на ТД на НАП С..

Видно от приложеното по делото Решение № 1132 от дата 16.08.2026 г. на директора на дирекция „ОДОП“ искането за спиране на изпълнението на РА № Р – 2222523006461 – 091 – 001 от 09.07.2024 г. е подадено на дата 31.07.2024 г.

Самият ревизионен акт е оспорен на по-ранен етап с жалба вх. № 3253 – 03 – 399 на дата 19.07.2024 г. Тоест той не е влязъл в сила.

Във връзка с това неоснователни са аргументите на органите по приходите, че по отношение на погасяването на задължения за данъци и други задължения за централния бюджет (единият от четири вида задължения по ал. 4 на чл. 169 от ДОПК), на задължените лица не е предоставена възможност да изберат вида на данъка или задължението за централния бюджет, които желаят да погасят, а реда за това се определя в ал. 5 на посочената разпоредба. Не е спорно между страните, респ. не са събрани доказателства относно това, че „Квант Инженеринг“ ООД не е изготвяло и подавало заявление по реда на чл. 169, ал. 7 от ДОПК. Съгласно тази разпоредба алинеи 4 и 5 не се прилагат за вземания по невлязъл в сила акт, освен ако до образуване на изпълнителното дело лицето подаде заявление до компетентната териториална дирекция, че погасява задължението си по този акт или погасяването става чрез прихващане.

Това, което е от ключово значение обаче е, че волята на данъчно задълженото лице е изразена експлицитно и не може да бъде пренебрегната. В платежното нареждане от дата 25.07.2024 г. ясно е описан номерът на ревизионният акт, по който се осъществява плащане. (изцяло в този смисъл Решение № 5118 от 05.04.2019 г. по адм. д. № 14003 / 2018 г. на ВАС, Осмо отделение). В случая е без значение обстоятелството, че лицето не е подало заявление по чл. 169, ал. 7 от ДОПК. Внесена е сума, въз основа на акт на орган по приходите – РА № Р – 2222523006461 – 091 – 001 от 09.07.2024 г. Доколкото РА впоследствие е отменен по административен ред, то сумата е внесена недължимо. Приложима е разпоредбата на чл. 129, ал. 6 от ДОПК. Върнатата сума се дължи със законната лихва за изтеклия период. Дължима е лихва за периода от 25.07.2024 г. до 31.03.2025 г. в размер на 6331. 43 лева, равностойност 3237. 21 евро (съобразно заключението на вещото лице Г. А.).

Горното се подкрепя и от тълкуването на разпоредбата на чл. 169, ал. 5 ДОПК. Съгласно тази разпоредба в случаите по ал. 4 с постъпила сума се погасява задължението от съответния вид, срокът за внасяне на което изтича най-рано *към датата на плащането*, освен ако в закон не е предвидено друго. Тоест, от значение за данъчното законодателство са задълженията *към датата на плащането*, не бъдещи задължения. Същевременно обаче от мотивите на оспорения АПВ, включително и тези на решението, с което актът е потвърден от директора на дирекция „ОДОП“, става ясно, че са погасявани задължения, които не са били изискуеми към датата на плащането, а именно – към дата 25.07.2024 г. Със сумата, внесена като изпълнение на задълженията по РА, са погасени следните публични вземания:

в размер на 1443. 76 лева, данък върху доходите на физическите лица по Декларация обр. 6 с вх.

№ 220022249361083 / 16.10.2024 г. за периода 01.09.2024 г. до 30.09.2024 г.;

в размер на 1515. 70 лева, представляващи данък върху доходите на физически лица по Декларация обр. 6 с вх. № 220022410252402 / 14.11.2024 г. за периода от 01.10.2024 г. до 31.10.2024 г.

в размер на 2822. 38 лева, представляващи данък върху добавената стойност по Справка – декларация с вх. №[ЕИК] / 14.10.2024 г. за периода от 01.09.2024 г. до 30.09.2024 г.

в размер 1594. 86 лева, представляващи данък върху доходите на физически лица по Декларация обр. 6 с вх. № 220022411334263 / 16.12.2024 г. за периода от 01.11.2024 г. до 30.11.2024 г.

в размер на 12 275. 00 лева, представляващи данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица по Декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО за периода 01.10.2024 г. до 31.12.2024 г.

в размер на 88. 42 лева, представляващи данък върху доходите на физически лица по Декларация обр. 6 за периода от 01.12.2024 г. до 31.12.2024 г.

в размер на 39852. 82 лева, представляващи данък върху добавената стойност по Справка – декларация за периода от 01.01.2025 г. до 31.01.2025 г.

в размер на 1607. 98 лева, представляващи данък върху доходите на физически лица по Декларация обр. 6 за периода от 01.01.2025 г. до 31.01.2025 г.

в размер на 10119. 91 лева, представляващи данък върху добавената стойност по Справка – декларация за периода от 01.02.2025 г. до 28.02.2025 г.

На практика, постъпилата сума е била задържана от НАП и е използвана за погасяване на задължения, които са станали изискуеми след няколко месеца, включително и такива от следващата 2025 г.

По отношение на законна лихва в размер на 409. 27 лева за периода от 21.08.2024 г. до 31.03.2025 г.

По отношение на сумата от 12 592. 92 лева също е представено платежно нареждане. В полето „платете на - име на получателя“ е отразено „НАП“. В полето „основание за превода“ е посочено „Изп. дело[ЕИК] / 2024“. Датата на платежното нареждане е 21.08.2024 г. В хода на съдебното производство е приобщено разпореждане на публичен изпълнител. Видно от него на дата 22.08.2024 г. (един ден след нареденото плащане от страна на „Квант Инженеринг“ ООД) е дадено разпореждане да се извърши разпределение на плащането в размер на 12 592. 92 лева. по сметката за принудително изпълнение на НАП. В табличен вид (девет колони и девет реда) е показано разпределение на сума в общ размер от 7645. 66 лева.

Това плащане хронологично е извършено след решението на директора на дирекция „ОДОП“ за спиране под условие на изпълнението на РА от дата 16.08.2024 г. Потвърждава се тезата на жалбоподателя, че това плащане е свързано с искането за спиране на изпълнението на РА. В жалбата до АССГ е посочено, че втората сума от 12 592. 92 лева е платена за попълване на недостига на обезпечението, явяващ се неприетата пазарна стойност на имота. Този извод се подкрепя и от представените платежни нареждания, които отразяват плащания към бюджета на „Квант Инженеринг“ ООД през 2025 г. Видно от тях, платецът изрично посочва в полето „основание за превод“: ДДФЛ м.1.2025 г., ДДФЛ м.1.2025 г., ДДФЛ или ДДС м.02.2025 г. (л. 42 – 45 от делото). Тоест, платената сума от 12 592. 92 лева няма пряка връзка с текущи задължения към бюджета, а е свързана с искането за спиране на изпълнението на РА № Р – 2222523006461 – 091 – 001 от 09.07.2024 г.

Допуснатото по силата на закона (ДОПК) предварително изпълнение на РА е било спряно под условие на дата 16.08.2024 г. Спирането на изпълнението е било поставено под условие, че „Квант Инженеринг“ ООД предостави допълнително обезпечение до пълния размер на

задължението (главница и лихви) или при заплащане на констатирания недостиг от страна на молителя. В Решението е посочено, че конкретният размер на недостига трябва да бъде уточнен от компетентния за това публичен изпълнител. За целта трябва да бъдат отчетени всички задължения по оспорения РА, чието изпълнение се търси, към датата на депозирането на искането за спиране на изпълнението. Остава неясно защо директорът е посочил, че решението му подлежи на обжалване в 7 – мо дневен срок пред АССГ, доколкото разпоредбата на чл. 153, ал. 7 от ДОПК предвижда, че на оспорване пред компетентния съд подлежи отказът да се спре изпълнението, а не самото спиране.

Цялостният анализ на доказателствата по делото води до извод, че изпълнението на оспорения РА е било спряно на дата 21.08.2024 г. Според настоящия състав на тази дата са постъпили сумите, които е трябвало да бъдат внесени под формата на „заплащане на констатирания недостиг“, съобразно мотивите на решението на директора на дирекция „ОДОП“. По делото е приложено платежно нареждане от дата 21.08.2024 г. за сумата от 12 592. 92 лева, която е внесена от „Квант Инженеринг“ ООД по изпълнително дело №[ЕИК] / 2024 г. Именно това е било едно от двете алтернативни условия, поставени от директора на дирекция „ОДОП“ в неговото решение, за да настъпи правният ефект, изразяващ се в спиране на изпълнението на РА. Молителят е избрал да заплати недостига на средствата пред алтернативата да предостави допълнително обезпечение. Тоест, от дата 21.08.2024 г. РА вече не подлежи на принудително изпълнение (аргумент от чл. 127, ал. 2 от ДОПК).

В своята практика ВАС приема, че за да се приложи разпоредбата на чл. 129, ал. 6 от ДОПК, плащането от страна на задълженото лице трябва да стъпва на основата на акт на орган по приходите. Такъв акт може да бъде Ревизионен или Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (в този смисъл Решение № 9611 от 13.10.2025 г. по адм. д. № 6239/2025 г., VIII отд. на ВАС). Ако акт от вида на посочените впоследствие бъде отменен, внесените въз основа на него суми придобиват качеството „недължимо“.

Именно тези основания са налице в конкретния случай по отношение на сумата от 12 592. 92 лева. Тя е внесена не само във връзка с РА № Р – 2222523006461 – 091 – 001 от 09.07.2024 г., но и в изпълнение на Решението на директора на дирекция „ОДОП“. Задълженото лице е било наясно, че ако не покрие недостига на сумата, описана от директора на дирекция „ОДОП“ или не представи допълнително обезпечение, то няма да настъпи едно от двете условия за спиране на изпълнението на РА. Именно по тази причина е преведена сума на дата 21.08.2024 г., т. е. 5 дни след постановяването на решението на директора на дирекция „ОДОП“ за спиране на изпълнението под условие. Сумата от 12 592. 92 лева се явява внесена въз основа на два акта – РА и Решение на директора на дирекция „ОДОП“.

Със сумата от 12 592. 92 лева, която е внесена по изпълнително дело №[ЕИК] / 2024 г. по описа на ТД на НАП С., образувано срещу „Квант Инженеринг“ ООД, публичният изпълнител е извършил погасявания на задължения към бюджета. От доказателствата по делото се установява, че със сумата в общ размер от 7645. 66 лева са погасени следните суми:

държавно обществено осигуряване (ДОО) по Декларация – образец 6 № 220022405585547 от 13.06.2024 г. в размер на 4. 44 лева;

държавно обществено осигуряване (ДОО) по Декларация – образец 6 № 220022406927510 от 23.07.2024 г. в размер на 3871. 76 лева (главница) и 39. 58 лева (лихва);

данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по Декларация – образец 6 № 220022405585547 от 13.06.2024 г. в размер на 1. 66 лева (лихва);

данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по Декларация – образец 6 № 220022406927510 от 23.07.2024 г. в размер на 1446. 23 лева (главница) и 14. 78 лева

(лихва);

здравно осигуряване по Декларация – образец 6 № 220022405585547 от 13.06.2024 г. в размер на 1. 70 лева (лихва)

здравно осигуряване по Декларация – образец 6 № 220022406927510 от 23.07.2024 г. в размер на 1483. 97 лева (главница) и 15. 17 лева (лихва);

Универсален пенсионен фонд по Декларация – образец 6 № 220022406927510 от 23.07.2024 г. в размер на 758. 62 лева (главница) и 7. 75 лева (лихва).

В тази връзка основателно се явява посоченото в жалбата до съда, че погасяванията на текущите задължения на „Квант Инженеринг“ ООД не са по искане на дружеството и то не е уведомявано за тях. Житейски логично изглежда именно по тази причина дружеството да е продължило впоследствие да плаща текущите си задължения в установените срокове.

След образуването на изпълнителното дело задълженото лице няма право на избор кое задължение да погаси (аргумент от чл. 169, ал. 7 и ал. 8 от ДОПК). Публичният изпълнител е извършил разпределение на постъпилата по изпълнителното дело сума. Но доколкото не е спорно между страните, че РА № Р – 22222523006461 – 091 – 001 от 09.07.2024 г. е отменен с Решение на Директора на Дирекция „ОДОП“ на дата 10.10.2024 г. със задна дата е отпаднало основанието за внасяне на сумата от 12 592. 92 лева. И тук по отношение на върнатата сума в размер на 4947. 27 лева се налага и формира извод, че е приложима разпоредбата на чл. 129, ал. 6 от ДОПК. Дължима е лихва за периода от 21.08.2024 г. до 31.03.2025 г. в размер на 409. 29 лева, равностойност 209. 27 евро (съобразно заключението на вещото лице Г. А. по задача № 2).

Относно разноските

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК, предвид изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски. В полза на жалбоподателя трябва да бъдат присъдени разноски в размер общо на 1125. 56 евро, от които 25. 56 евро държавна такса, възнаграждение за адвокат в размер на 600 евро и депозит за вещо лице в размер на 500 евро.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за прихващане или възстановяване № П – 22221525180565 – 004 – 001 / 16.10.2025 г., издаден от Т. Д. Ц. на длъжност Главен инспектор по приходите, потвърден с Решение № 1568 / 11.12.2025 г. на Директора на Дирекция ОДОП, в оспорената част на мълчалив отказ за възстановяване на лихви за забава.

ИЗПРАЩА преписката на органа по приходите при ТД на НАП – С. за произнасяне по Искане за прихващане или възстановяване по реда на чл. 129 от ДОПК с вх. № 55 – 2215 – 574 / 31.03.2025 г., подадено от „Квант Инженеринг“ ООД, в частта относно претендираните лихви, съобразно горните указания.

ОСЪЖДА директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"- С. да заплати на „Квант Инженеринг“ ООД, ЕИК:[ЕИК], разноски по делото в размер на 1125. 56 евро.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.